

havde været hjemlet i Toldloven af 1863, og de øvrige Betingelser, som stilles for Indrømmelse af Kreditoplagsret, var til Stede, vilde Sagen stille sig anderledes. Det eneste Motiv for at opnaa en saadan Ret, som ikke var hjemlet i Toldlovgivningen, var jo kun det Ønske at opnaa en Fordel, som ikke var hjemlet i Lovgivningen, og med den Motivering kan Finansministeriet dog ikke indrømme en Ret, som Lovgivningen ikke hjemler. Der var Tale om Trælastvarer, som efter den nye Toldlov have Adgang til Kreditoplagsret, men efter den da bestaaende Lovgivning ikke havde det; man kan altsaa ikke indrømme et Trælastlager Kreditoplagsret og Tilbagebetaling af erlagt Told, naar den bestaaende Lovgivning ikke hjemler det. Det vilde være et stort Tab for Statskassen at tilbagebetale de Indtægter, som den lovlig har oppebaaret efter den bestaaende Lov, og det vilde efter min Mening være at forandre den nye Toldlov ved at lade dens Virkning træde i Kraft paa et Tidspunkt, hvor den ikke efter sit Indhold skulde træde i Kraft. Naar derfor det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) vilde fremføre denne Sag for Finansudvalget her og foreslaa, at der ydedes Erstatning af Statskassen til de Mennesker, der paa Grund af den nye Toldlov vilde lide Tab paa denne Maade, kan jeg under ingen Omstændigheder gaa ind paa en saadan Betragtning Rigtighed. Der tilkommer dem aldeles ikke nogen Godtgørelse af Statskassen. Det er muligt, at de lide Tab ved Forandring af Toldlovgivningen, men det er jo selve Lovens Skyld. De have ikke noget Krav paa Samfundet, naar Samfundet gennem Lovgivningen har sagt: Saadan og saadan skal det være. Havde de noget Krav, maatte det ogsaa paahvile de Mennesker, som lukrerede ved den nye Toldlov, at afgive den Fordel, de vandt; det ene kunde lige saa godt siges som det andet. Som sagt, den Betragtning kunde jeg paa ingen Maade gaa ind paa, og jeg tror ikke, det kunde nytte noget, om det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) den Gang, denne Afgørelse blev truffen, havde haft den nuværende Konseilspræsident til Finansminister. Afgørelsens Rigtighed er saa soleklar, at jeg tror, det vilde være temmelig ligegyldigt, om den ene eller den anden Finansminister havde afgjort Spørgsmaalet.

Der er fra det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Tvede) rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det vil være rigtigt at indskrænke

eller ophæve Kystpolitiet. Det er en Sag, som vil finde sin Afgørelse i det Lovforslag, som er forelagt af den højtærede Justitsminister. Det ærede Medlem fandt, at det vilde være urigtigt at ophæve Kystpolitiet samtidig med, at man bibeholdt det stærke Grænsegendarmeri, som er saa meget mere kostbart; det koster 190,000 Kr. her paa Finansloven. Jeg vil i den Anledning udtale, at det er under Overvejelse i Finansministeriet at gøre nogle Indskrænkninger i Gendarmeriet, som nok er temmelig stort til at fyldestgøre sin Op-gave. Det er ikke udelukkende et Toldpoliti, det har ogsaa andre Funktioner, men, som sagt, det er rimeligvis større, end det behøver at være, selv om det skal udfylde andre Funktioner end rent Toldopsyn.

I øvrigt tror jeg ikke, der er fremkommet andre Spørgsmaal til mig paa Finansministeriets Budget, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Der er sket en Del Henvendelser til mig, væsentligt paa de Omraader, som jeg indirekte har med at gøre, nemlig det mere raadgivende; det, der sorterer ligefrem under Ministeriet for Handel og Søfart, er der jo ikke sagt mange Ord om, men jeg skal tillade mig med nogle faa Ord at svare paa de forskellige Henvendelser.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) har nævnt Spørgsmaalet om Ribe By, det har allerede været drøftet delvis i Folketinget og, maa jeg sige, er til Dels ogsaa besvaret af den højtærede Trafikminister her, under hvem Sagen jo i første Række sorterer. Men selve Hovedspørgsmaalet om Ribe Bys Opkomst ligger altsaa nu i Handelsministeriet til foreløbig Afgørelse. Jeg opfatter Folketingets Afgørelse af Spørgsmaalet om Digesagen og Kammerslusen som et Vidnesbyrd om, at man nu virkelig agter at gøre noget alvorligt for Ribe. Jeg kan ikke se paa det paa anden Maade. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg støtter dette Standpunkt med Glæde. Naar jeg har sluttet mig til den højtærede Trafikministers Opfattelse angaaende Kammerslusen, har det kun været for ikke at præjudicere Spørgsmaalet om, hvad der bør gøres for Ribe, forinden Sagen foreligger til endelig Behandling. Saa meget maa dog alle være klare over, at det vil koste en hel Del Penge, hvis Ribe skal ophjælpes. Til syvende og sidst vil det bero paa den høje Lovgivningsmagt, om